

Kommentar till beslut daterat den 3 juni 2011 av FN:s kommitté mot tortyr gällande en person från Demokratiska Republiken Kongo (DRC) som sökt asyl i Sverige (Communication No. 379/2009).

Beslutet gällde en kvinna som hade sitt ursprung i provinsen Kasai Oriental i mellersta delen av Demokratiska Republiken Kongo. De senaste åren innan hon lämnade landet hade hon levt och arbetat i provinsen Katanga i södra delen av landet. Kvinnan åberopade att hon och hennes sambo hade varit aktiva i en kristen radikal församling. På grund av deras religiösa och politiska engagemang arresterades kvinnan och hennes sambo. Kvinnan var frihetsberövad i nästan fem månader och utsattes då för tortyr.

Kommittén, som hänvisade till sitt tidigare avgörande *Njamba v. Sweden* (Communication No. 322/2007) (Lifos nr 23085), framhöll att risken för tortyr måste vara förutsägbar, reell och individuell. Med hänsyn till den tillgängliga landinformationen från bl.a. FN konstaterade kommittén därefter att det var omöjligt att identifiera en viss plats i landet som skulle kunna vara säker för kvinnan i hennes nuvarande och framtida situation. Kommittén fann att kvinnans redogörelse för händelserna i hemlandet stod i överensstämmelse med vad som framkommit om situationen i Demokratiska Republiken Kongo. Mot bakgrund av de rådande omständigheterna fann kommittén sammantaget att det fanns en påtaglig risk för att kvinnan skulle utsättas för tortyr vid ett återvändande till hemlandet.

Migrationsverket gör bedömningen att kommitténs motivering till det beslut som nu är i fråga är förhållandevis vag och det är svårt att dra någon generell slutsats av beslutet, som därför får ses som ett in-casu-avgörande. Problemet med tortyr i form av sexuellt våld har funnits länge i Demokratiska Republiken Kongo. Rättschefen beslutade den 21 november 2008 i ett vägledande beslut gällande en kvinna från östra delarna av Demokratiska Republiken Kongo att bevilja uppehållstillstånd som skyddsbehövande (Lifos nr 19783). Å andra sidan beslutade Europadomstolen i februari 2009 att inte fälla Sverige till ansvar enligt artikel 3 i Europakonventionen för att ha beslutat om utvisning till Demokratiska Republiken Kongo av en kvinna som bevisligen hade blivit våldtagen (Lifos nr 21494).